

POLIITÖKONOOMILINE OOD ÕLIÜHINGULE

Oo, vaba Eesti — ettevõtlus, äri
on uhkelt vaba meie kodumaal.
Ja küüsi või rivaali kõri närib
ses vabaduses vabana rivaal.

Kõik enda eest ja teiste eest ei keski!
Kui mõnel mehel maha veereb sent,
siis naeratades — kas on kadund miski ? —
ta sendi peale astub konkurent.

Just nii see on — siin, Läänemere ääres,
on praegu pesuehtne metsik lääś,
kus mõnelgi on tera saapasääres,
võltskaardid karmanis ja lõömaks valmis trääs.

Noil aegadel, mil ajalugu murdub,
ei ole business teab kui ohutu...
On selgi ajal sünnitud ja surdud ...—
jah, vilets küll, kuid siiski lohutus...

Aeg aina muutub — talle au ja kiitus! —
ja taevas tõmbub servast selgemaks.
On kokku kutsund tuliuude liitu
kõik bensumüüjad aulik härra Saks.

On lõppend aeg, mil elu käis kui rindel,
mil iga päev läks nagu lahingus —
on olemine rahulik ja kindel
auväärses liidus — Õliühingus.

Bensiinimüüjad, julgelt ühinege
ja rakendage oma ühishuvid,
et tohutut tsisternidega rege
veaks linnutiivul märke rahutuvid.

Oo, ülev hetk! Üks harduspisar särab
su silmanurgas, armas Eestimaa...
Ja ausalt Õliühingule ära
nüüd ütelligem: hurraa, hurraa, hurraa!

Vladislav Korzhetsi Oodikoda